

Gökhan Yaşar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gökhan Yaşar

Eserleri:

Ah Be Dostum!

Ah be dostum!
Bir gün olsun kırmamıştık,
Birbirimizi!
Niye dermansız dizlerimiz?
Hani bir zamanlar, dermandık
Birbirimize!

Ah be dostum!
Cana candık,
Dünyayı kaldırsak, yorulmazdık!
Ne ara bu canları hiçe sayıp,
Biz bizi yakmaya koyulduk?

Ah be dostum!
Kir görmemiş su gibi,
Temizdin!
Ne ara bu kadar kirlendin?

Bak işte,
Senden sonra insanlığın kapısında,
Dostluk dilenir oldu, bir can daha
Hadi sahip ıksana...

Gökhan Yaşar

Ah Ulan Dünya!

Ah ulan dünya!
Ne acımasızsın sen;
Sokağında yaşayan insana acımazsın,
Evinde sıcacık uyuyan insana acırsın.

Ah ulan dünya!
Ne güzel bir yaşantın var senin,
Sokak çocuğunu soğuktan esirgemezsın
Aç bırakır, hırsızlığa kadar sürüklersin...

Ah ulan dünya!
Ne kadar merhmetlisin sen;
Sevgini, hayalini esirgemezsın sen sokak çocuğundan,
Sıcacık yuvaya hasret edersin.

Ah ulan dünya!
Çok seversin kağıttan ibaret olan para denilen illeti,
Seversin zengin çocuğunu
Ama düşünmezsın sokağında soğuğa yüz tutan çocuğu...
Ah ulan dünya ah!

Gökhan Yaşar

Alalım Öcümüzü

Yapmadığımız kalmadı
Gezdik, eğlendik, güldük.
Ama hiçbir zaman oturup
Seninle dertleşmedik...

Üç mevsimin üçte ikisi,
İkiyüz elli dört günüm,
Dertleşmediğimiz bini aşkın gün;
Kavruldu yüreğimde.

Şimdi burdasın;
Yine mutluyum, yine gülüyorum.
Yan yana gelelim de,
Yine gezicez ve oturup dertleşecez.

Şimdi vakti geldi;
Alalım öcümüzü
Ayrı geçen günlerimizden
Ve nefreti kini ile yoğrulanlardan!

Gökhan Yaşar

Aşk Öğreteyim

Aşktan anlarmış gibi davranma.
Sen, kalbine beynini karıştırdın.
Bununla aşk olur mu?
Saçmalama!

Senin kalbinin yolu beyninden geçiyor,
Bununla bir yere varırım sanma!
Beyinde aşk olur mu?
Kanma!

Gel, aşk öğreteyim sana,
Eğer cesaretin varsa.
Gel, aşk öğreteyim sana,
Eğer kalbin yol bulursa.

Gel, aşık olmayı öğreteyim sana,
Eğer beynin gönlüne karışmazsa.
Ya da boşver, sen sadece gel.
Benim aşkımın zekatı, seni aşık eder.
Gerisini takma!

Gökhan Yaşar

Aşk'a İnat

Öyle "küt" diye bir girişi var ki hayatıma,
Hangi kapıyı açarsam hemen ardında.
Hep cirit atıyor, aklımın en dolu tarafında.
Gel, tüm hatalarınla dur karşımda!

Gel seninle aşk'a kafa turalım!
Sevdanın en güzelinden yaşayalım.
Aşk utansın, biz, elele tutuşalım.
Her günü ilk günümüz gibi yaşayalım.

Gel seninle imkansızlara koşalım!
Nisanda yağmurdan kaçalım,
Yazın üşüyüp, kışın terleyelim.
Gel, aşk'a inat bitmeyip, biz kalalım!

Gel de gönlüm gönlüne alışsın.
Göz göze gelince: gülüşlerin ömrüme saçılsın.
Sen: hiç bir dilde anlatılamayan sevdamsın...
Ve sen: en güzel şiirimin en güzel cümlesisin!

Gökhan Yaşar

Aşkı Öğrettin

Aşkı müziğe vermeyi öğrettin sen bana.
Duygularımı dökmeyi notalara.
Müziği sevmeyi,
Dünyanın sesini kısmayı öğrettin sen bana.

Raydan çıkmadan tuttun kolumdan.
Sevmekten bahsettin,
Müziği sevmekten.

Zahmetten kaçınmadın hiçbir zaman.
Yorulmayı unuttun:
Öğretmeyi amaçladığın an.

Uyku uyumadın:
Daha iyisini nakletmek için
Aşkı öğrettin sen bana:
Müziği daha iyi aşılacak için.

Gökhan Yaşar

Bahar Olsun!

Baharlar güzeldir, ilkleri yaşarsın.
Tüm duyguları iliklerinde duyarsın...
Getirin iki gönülü bir araya!
Tüm baharlar, gönlümüzde yaşasın!

Yazı sıcak, kışı soğuk alsın.
Baharın kokusu bize kalsın.
Getirin iki baharı bir araya!
İlkin sonu, sonun ilki olsun!

Bu ilk, Sonbahar'ın olsun.
Rüzgârın değil, onun sesi olsun...
Toplayın şu yaprakları bir noktaya!
Yoldaki, onun ayak izleri olsun!

Gökhan Yaşar

Bahsetmeyin

Sevmekten bahsetmeyin bana;
O iş geçmişte kaldı.
Geleceğe uğramaz,
Geçmiş, geçmişte kaldı.

Sevmekten bahsetmeyin bana;
O iş öldü,
Ruhu ile beraber.
Hortlamasını beklemeyin.

Özlemekten bahsetmeyin bana;
O iş kalpte kaldı.
Kalp ise heykeltraş işi oldu;
Taştan bir şekil.

Güvenden bahsetmeyin bana;
Güven tek kullanımlıktı
Bini geçti...
O iş yağmaya uğradı.

Sevip sevmekten bahsetmeyin bana;
O iş dünyadan nasibini aldı.
Kanatlarınız varsa eğer;
O iş göklerde saklı...

Gökhan Yaşar

Bayrağın Evladı

Bırakın sanal dünyada savaşmayı,
Bırakın, elinizden aklınızı alan küpü.
Gelin de sokakta gösterelim gücümüzü
Gelin, sokaklar bir daha görsün Türk'ü...

Vatan bu oğlum, hafife alma!
Her şeye boyun eğilir sanma!
Vatanıma dokunursan ezilirsin ayak altında.
Vatan bu oğlum, ezdirir miyiz sana?

Şehit haberini alınca yakınlaşma medyayla
Çık sokağa! Al hıncını bilek ve yüreğinle...
Şehidimin canına kastedeni bırakma rahatıyla,
Alnını tanıştır bu vatanın toprağıyla.

Bu vatani hainle bir etmeyesin!
Şehidim'in kanını yerde bırakmayasın!
Sen bu bayrağın evladısın,
Al'ı kara etmeyesin!

Gökhan Yaşar

Beklemek

Takdir etmemek ne mümkün
Sana olan bağılılığı.
Erken oldu kopmamız
Ama ben, bağı koparamadım.

Nasıl olsa burdasın demedim;
Anlık da olsa,
Her zaman seni izledim.

Olmaz demedim;
Her zaman olmayı düşledim.
Nasıl gelir demedim;
Geleceği yolu iyi bilir dedim.

Sevmez demedim;
Gönlünden haber bekledim.
Kendisini dinler,
Yapmacık değil dedim.

Elini tutar başkasının demedim;
Beni beklemeni düşledim.
Görmez demedim;
Görmen için her yolu denedim.

Hayır demedim;
Lütfetim.
Evet demedim;
Bekledim.

Yoldan çıkmış demedim;
Yola döndürmeyi diledim.
İnanmaz demedim;
İnanmanı bekledim.

Gökhan Yaşar

Ben Türkölere Aşığım

Ben türkölere aşđım.
Bu senin aşkına benzemez;
Yalandan uzak,
Doğruluğundan düşmez.

Ben türkölere aşđım.
Bu senin aşkına benzemez;
Sevsen, terk etmez.
İlgi göstermezsen, gitmez.

Ben türkölere aşđım.
Bu senin aşkına benzemez.
Anlatmaya dilim varmaz,
Anlatsam kalbin almaz.

Ben türkölere aşđım.
Bu senin aşkına benzemez,
Anlayamazsın.

Gökhan Yaşar

Benim Kal

Ağzıma dolanacak şarkı gibi
Öyle bir mırıldan ki;
Beynimden girip kalbime indiğin,
Sürekli devam eden bir melodi gibi...
Mesela; Kemal Sunal filmleri,
Nazım Hikmet mısraları,
Aşık Veysel müziği
Ya da bir edebiyat romanı gibi...

Yüzlerce kez mırıldansam,
Bir daha mırıldanmak gelsin içimden.
Binlerce kez izlesem,
İlk izlenimde olan gülmek gelsin içimden.
Yıllarca okusam,
Tekrarında aynı duyguyu yaşat içimde!
Milyonlarca kez çalıp söylesem,
Bir daha söylemek gelsin içimden.
Asırlarca okusam,
Her okumamda aynı hayalleri geçir beynimden...

Boş ver!
Sen kendin gibi kal.
Ya da sen gel bizim için,
Benim kal!

Gökhan Yaşar

Bırak Kalsın

Bırak kalsın,
Bir daha biz olmayalım.
Bırak kalsın,
Biz ayrı kalalım.

Bırak olmasın,
Yarım kalsın bu aşk.
Bırak olmasın,
Bitsin artık bu aşk.

Bırak bitmesin,
Mesafeler aynı kalsın.
Bırak bitmesin,
Gönül acısı aynı kalsın.

Ben ne kadar bırak dersem;
Sen bırakma, kalmasın.
Bırakma olmasın!
Bırakma bitmesin!

Ya da bırak kalsın,
Bu aşkı aynı şekilde.
Bırak olmasın, aşka engellerimiz.
Bırak bitmesin, gönülden sözlerimiz.

Gökhan Yaşar

Bir Kadın Düşün

Bir kadın düşün;
Gönlü gökyüzü kadar büyük ve mavi...
Sonsuz acılara bürünmüş de
Maviliğinden ödün vermemiş.

Bir kadın düşün;
Gözleri gökkuşağı gibi rengarenk...
Tüm yaşadıklarını gözlerinde biriktirmiş de,
Renklerini kaybetmemiş.

Bir kadın düşün;
Teni bulutlarla bürünmüş gibi beyaz...
Hep karalanmış da,
Bulutlarını kaybetmemiş.

Bir kadın düşün;
Hep kaybetmiş, hep acı çekmiş...
Bir kadın düşün;
Gülüşlerini hiç kaybetmemiş.

Gökhan Yaşar

Bir Şiir

Ağır derecede sen içeren bir Şiir var;
Sözleri sana,
Kalemi bana,
Eksikleri bize ait olan.

Çok güzel olabilir;
Sen kelamını,
Ben kalemimi,
Biz ruhumuzu kullanırsak.

Ama artık bu Şiir tamamlanmaz.
Çünkü;
Sen kelimelerini,
Ben kalemimi kırdım.

Çünkü;
Sen bağını,
Ben kalemimi,
Biz birbirimizi kopardık.

28.07.2017

Belki bugünüm,
Belki yarınım,
Belki de son nefesimde,
Őana son bir Şiir yazacağım
İçinde ne sen, ne ben
İçinde biz olmayan...

#Gül BaŐınar#

Gökhan Yaşar

Bugün Bayram

Bugün bayram,
Bayramlık aldın mı?
Bayram bugün,
Dostları ziyaret ettin mi?

Gönül alma günü bugün,
Gönül aldıklarını sordun mu?
Gün gülmek günü,
Gülmeyen yüz gördün mü?

Bugün selamlaşma,
Bugün kucaklaşma,
Bugün yardımlaşma,
Bugün barışma günü.

Barıştın mı
Kırdığın kalplerle?
Barıştın mı
Küs olduğun dostlarınla?

Gökhan Yaşar

Can Dostlarım

Ben saza, söze aşığım.
Her şeyimi onlara anlatırım.
Derdimi, sevincimi, sevgimi...
Anlarlar beni, can dostlarım.

Size göre; duyguları yoktur.
Dinleyemezler, tesellileri yoktur.
Aldığımda sazımı elime, kulak verin!
Avazından çıkan sesler daha da yanıktır.

Göz ardı etmeyin, okuyun şu yazdığımı!
Nasıl da güzel yansıtırlar içimi...
Aldığımda kalemi elime, dikkat edin!
Gözyaşlarıyla döker kağıda yazımı.

Gökhan Yaşar

Çık Karşıma

Gel, sen savaş yokluğunun yarattığı benle!
Gel, gör nasıl bir canavar yaratmışsın bu bedende.
Gel de yaşa geleceğinin verdiği umutla.
Gel de sen kal, gerçek dünyada, hayalinle...

Çık karşıma, kanıtla sevmediğini.
Tanıdığım yüzünle değil,
Seç en acımasız sıfatını!
Ve çık, tek tek tanıştır benle yüzlerini!

Sevmediğim ne varsa, göster yüzünde!
Göster ki: hayalin kurusun.
Göster ki: yaşadığın dünya dursun.
Göster ki: Mecnun çölünden kurtulup Leylasını unutsun...

Gökhan Yaşar

Deme

Adı batsın aşk kelamının...
Kuluna değil,
Allah'a olanı
En güzeli sevdanın.

Yalnız olmayı düşünme;
Göz görmez,
Kulak duymaz,
Yukardan asla kaçmaz.

Yapsam bilinmez deme;
Kuşlar söylemez,
Yer işitmez,
Amelinden eksilmez.

İnkâr ederim deme;
Elin ayağın dile gelir,
Dilin taş kesilir,
Mahşer başına devrilir.

Yalanı tanıma derim.
Doğruyu bil,
Doğrudan sakınma derim.
Başka da yoktur diyeceğim.

Gökhan Yaşar

Diyemezsin ki

Gönlümdeki tahtan hiç inmez iken
Ben kayboluyorum diyemezsin ki
Fikrimdeki her adımda var iken
Ben yok oluyorum diyemezsin ki

Avuç içini öpüp, doyamadığım
Yanında durup, dayanamadığım
Hasretin ruhumdaki sızı iken
Sana küsüyorum diyemezsin ki

Vücudumu sarmış yaralarımın
Lokmanı, hekimi, ilacı sensin
Kan revan yaralarım taze iken
Ben ortada yokum diyemezsin ki

Benim yön gösterici pusulamsın
Sağım, solum düzüm her tarafımsın
Ben yola daha yeni girmiş iken
Ben bozuluyorum diyemezsin ki

Gökhan Yaşar

Dokunma İnsanoğlu!

Üstüme gelme insanoğlu!
Daha fazla dayanacak gücüm yok.
Dünyadan bıktırdın,
Hayatımı sıkıntı yapma insanoğlu!

Düşüncelerime karışma!
Varsa zararı banadır.
Bırak istediğimi düşüneyim.
Özgür bırak ademoğlu!

Yaşantıma karışma!
Nasıl davranıcağıma
Bırak ben karar vereyim.
Dokunma insanoğlu!

Hayallerimi yıkma!
Bırak orda istediğimi yapayım,
Bırak da orda rahat kalayım!
Yok etme insanoğlu!

Kalbime dokunma!
Sevdiklerim var benim,
Bırak onlara kalayım.
Elleşme insanoğlu!

Hisslerime dokunma!
Ağlayayım, güleyim...
Bırak da onu ben kararlaştırayım.
Yanaşma insanoğlu!

Bana dokunma insanoğlu!
İstediğimi yaşayayım,
İstediğimi seveyim,
İstediğim olayım,
Benden uzak dur insanoğlu!

Gökhan Yaşar

Dost Sohbeti

Aklımdakileri ifade etmeyi öğrenemedim...
Kafamı patlatırcasına ağrıtan düşünceleri dillendirmek için
Çok uğraştım.
Başaramadım...

Sanırım alışkanlığım oldu, çünkü:
Ne çok acı veriyor, ne de acısız bırakıyor;
Ne çok sıkıştırıyor, ne de rahat bırakıyor.
Tam arada kalmış, hafiften canımı yakmaya devam ediyor.

Aslında ifade şeklim
Sadece bir dost sohbeti.
Ama ne bir dost sohbeti var, ne de bir dost!

Gökhan Yaşar

Engelsiz Aşk

Gülüſünün kenarından ver de
Gönlüm kendine gelsin biraz.
Seven bu gönlü mahrum etmek olmaz!
Sen hep gel, gidiſin ruhuma ayaz.

Baharsan, ilk; yazarsan, ſiir'iz biraz...
Sen yanımda dur, hep güz kalmak olmaz.
Sen yoksan; güneſ doğmaz, günüm aymaz.
Sensiz dört mevsim yaşanmaz.

Sen; hayatımın dönüm noktası,
Kirli geçmişimin temiz sayfasısın.
Sen; yosun tutmuş bu kalbimin fırçası,
Şair ruhumun uyanmasıdır.

Gökhan Yaşar

Gelmene Meyilliyim

Aşkın gel gitli tarafındayım.
Önce geldin,
Sonra gitme taraftarıydın.
... ve gittin.

Gelmene meyilliyim.
Ya beklemeliyim
Ya da çıkıp sana gelmeliyim.

Gökhan Yaşar

Gönlümdeki Dünya

Gülüp ağlarken, sıkkınken ve mutluyken
Her anı senle geçirmek için
Fırar etmek isterken
Dünyanın her halinden;
En yakınımdayım,
En uzaktayken.

İstersin olmaz da
İstemezsin olur ya;
Sen en isteklilerindensin,
İstemezsen olmazların.

Yarama merhemsin derler ya;
Tuz da olsun
Acı vermez, iyi edersin.

Gönül kimi severse
O'dur dünya güzeli, derler ya;
En güzelisin gönlümdeki dünyanın.

Gökhan Yaşar

Gönül Yaram

Sen; kapkara gönlümde beliren gökkuşağı,
Sen; çiçeklerin en güzelinden bir papatya,
Sen; sevilmeyi en çok hak eden
Ve sen bir o kadar da sevmeyen gönül yaramsın.

El vermeyişin şu gönüle
Beni elden düşürüşün,
Elimde olmadığı her günü
Ve elimden tutmayışın değer gönül yaramı.

Leyla'dan Aslı'ya
Mecnun'dan Kerem'e
Ve her birinin sevgisinden acısına,
Hepsini tek tek yaşattırdın şu gönlüme.

İnan gözümden gönlüme,
Hayal perdemden dört duvarıma
Ve hayalimden dünyama kadar,
Her köşeye sen düşersin.

Nerde olursun bilmem,
Nasıl bulurum seni bilmem,
Nasıl gelirsin bilmem ama
Ben bana gelmediğin yolu çok iyi bilirim.

Gökhan Yaşar

Gül-i Rana Gökhan

Kapı çaldı,
Gelen, geçmişimdi!

İçeri buyur ettim soğukkanlılıkla,
Otur, dedim usulca...

Oturdu,
Bir zamanlar ona ait olan koltuğa!

Dedim:
Çok değişmişsin, tanıyamadım seni!

Sustu!
Eğdi başını, serdi yere bakışlarını...
Suskunluğu, ölüm kadar soğuktu!

Dedim:
Çay mı istersin, yoksa kahve mi?

Titredi sesi, çay derken...

Uzattım hemen gümüş bir tepside, o bir bardak çayı...
Kaldırdı başını, sanki çaresizdi!
Ama o elleri hala sıcacıktı!

Uzun uzun baktı, için için süzdü tepeden tırnağa...

Dedi:
Bak, değişmedim!
Hala aynıyım ben!
Hala o yaramaz çocuk kalbim!

Gözleri!
Ah o gözleri!
Gözleri ellerimdeydi,
Belli ki tutmak isteyecekti...

Korktum!
Çekildim geri!
Şakladım ellerimi!

Sustu!
Yutkundu/m!

Dedim:
Değişmişsin!
Çok değişmişsin!
Deyiverdim yeniden...

Usulca, çayını sehpayaya koydu.

Dedi:

Bak!
İyi bak gözlerime!
Gerçekten değişmiş miyim, sence?

Dedim:
Bak! Sen bak yüreğime!
Çok değişmişsin tanıyamadım, işte!

Dedi:
Ben senden hiç kopmadım!
Ama sen,
Gerçekten unutmuşsun beni!
Gerçekten beceremiyormuşsun affetmeyi!

Kalktı!
Başı önde çıkıp gitti!

Anladık ki,
Biz birbirimizde bitmiştik!

Anladım ki,
Giden çocukluğumdu!

Diyemedim!
Ne olur gitme, dönelim geriye!
Diyemedim!

Gül Başpınar

Öyle bir anda çıkıp gidemedi,
Durdu kapıda döndü baktı arkasına,
Gözlerimin ta içine!
"Kal" dememi beklermişçesine...

Dedi:
Beden kadar hızlı büyümez yürek!
Anılarımız çıkmaz yüreğinden!
Ama sen,
Neden bu kadar çabuk çıktın benden!

Dedim:
Söz geçiremedim zamana,
Beni koparıverdi senden!

Sustu!
Tekrar baktı yüreğiyle
"Gitmek istemiyorum!"
Dedi gözleriyle...

Ah o gözleri!

Neler neler anlatmıştı...

Dayanamadım,
Çıkıverdi ağzımdan:
Gitme!

Baktı bana!
Önce sorguladı bakışlarıyla...

Dedi:
Biz bitmedik,
Daha yeni başlıyoruz!

Girdi içeri,
Aldı yarım bıraktığı çayını...

Dedi:
Sende değişmişsin!
Yarım bıraktığımda kızardın,
Değişmişsin, kızmadın!

Dedim:
Yarım bıraktığın sadece çay değildi,
Kızmadım, kızamadım!

Önce sustu!

Dedi:
Yeni ve yenilerle başlıyoruz!
Başlayalım mı, ne dersin?

Gökhan Yaşar

Güntülü

Ey göz rengiyle bedenimi boyayan güzel,
Sen, diğer renkleri zulmette bıraktırırsın!
Ey gözlerinde beni vardan yok eden güzel,
Sen, bir bakışında tüm dengeleri bozarsın!

Sesi gönlüme senfoniler yaptıran güzel,
Tınısını duysa "yastayız" der, enstrümanlar.
Sesi gülleri dallarından koparan güzel,
Sesini duysa "kargayız" der, susar bülbüller.

Elleriyle en saf duyguları sunan güzel,
Sen, avuçlarında kötüyü, iyi edersin.
Elleriyle bile gönlümü okşayan güzel,
Sen, her zerrende güzellikler barındırırsın.

Kokusuyla parfümleri kıskandıran güzel
Senin kokunu bilse bülbül, güllere küser.
Ey saçlarıyla gönlüme düğüm atan güzel,
Senin varlığına Gök'te yıldızlar diz çöker.

Gökhan Yaşar

Güzel İnsan

İsmin gibi ayrıcalıklı bir gün bugün;
Hem peygamber, hem halife.
İsmin gibi ayrıcalıklısın sende,
Güzelliğın belli zaten yüzünde.

Hem güler yüzün, hem sevginle
Yüzün gibi özelsin yüreğınle.
Hem temiz, hem sevecen
Farklılığın zaten senın kalbinde.

Özelsın sen;
Kalbin gibi,
İsmin gibi,
Kişiliğın gibi,
Davranışların gibi,
Sözlerin gibi,
Aklın gibi özel...

Farklısın sen;
Düşüncelerin gibi farklı.
Ayrıcalıklısın sen;
Güleç yüzün en başta,
Kimliğı önemsiz yardımına koştukların,
Temiz yüreğın ve kinsizliğın gibi ayrıcalıklısın...

Güneş bugün bir farklı açtı,
Sebebini ararken, geldi haberi:
Senin doğumunun güzelliğiymiş,
Bugünün güzelliğı senmişsin meğer...

Bugün bir farklı başladı gün,
Güzel bir şeyin habercisi gibi,
Güneş bir şeyler söylemiş gibi,
Güleç yüzün gibi açtı bugün.

Doğduğın günün özelliğiymiş tüm bunlar.
İyi ki doğdun sen, özel insan.
Doğum gününün güzelliğiymiş tüm yaşananlar.
Doğum günün kutlu olsun güzel insan...

Gökhan Yaşar

Hangi Hız

Birden gelip, geldiğin gibi gittin.
Söylesene hangi hız bu?
Ses hızını geçtin.

Çtrafıma saçtığın berbat ötesi
İnanç rüzgârına kapıldım,
Dağıtıp gittin.

Söyle! Hangi hız bu?
Işık hızını geçtin.

Kalpden 300 kilometre;
Radar var şu ilerde,
Takılıp gittin.

Tozundan kalp boğuldu,
Söyle! Nasıl bir hız bu?

Gökhan Yaşar

Hata!

Hata üstüne hata yapıp,
Durmadan yerle bir hayaller kurduk.
Yetmedi;
O hayalleri rengarenk boyadık ama
Biz seninle kara'nın da bir renk olduğunu
Nedense unuttuk!

Rengarenk hayallerimizi,
Karadan kara ettik de
Hatamızdan ders almayı
Bilmedik!

Her aklımıza geleni yaptık;
Hep yapay sellerle savaştık,
Hayal kurmak güzeldi tamam da
Biz doğanın da bir kanunu olduğunu
Neden unuttuk?

Gökhan Yaşar

İnfaz

Sen bir seri katilsin;
Önce kalbimi,
Sonra beynimi
Ve en son aşkımdı öldürdün.

Mahkumsun sen artık;
Duygularıma bağladım seni
Ömür boyu,
Morarttığıın duygularıma.

Çalemini de kırdım;
Ölümüne çeyrek kala
Gönlüme kurdum dar ağacını,
Oraya asıcam kalbini.

Hayalin de yok artık;
Sen olan tüm hayallerim
Ateşe düştü,
Su olsan söndüremezsin.

Yok ediyorum seni;
Eser kalmayacak gönlümdeki gönlünden,
Hayellerim gibi tıpkı
Ateşe düştün sende..

Gökhan Yaşar

İnsanoğlu İŖte N'aparsın?

İnsanoğlu iŖte n'aparsın?
Bir elinde, akıl eriten teknolojik cihaz,
Diğerinde ömründen çalan külnaz...
Dilinden küfür hiç eksik olmaz.

Kendine dahi bir faydası yokken,
Dünyaya hiçbir yararı dokunmaz.

İnsanoğlu iŖte n'aparsın?
Sevgiden bihaber,
Duyguları elinden alınmış.
Merhameti silkelenip,
Nefret ve kinle beslenmiş.

Söylesenize:
Yaşadığınızın bile farkında olmayan,
Dünyayı nasıl güzelyaşarmış?

İnsanoğlu iŖte n'aparsın?
Günahtan zerre korkmaz,
Sevap desen yanaşmaz!
Sorsan: sevapsız hareketi olmaz...

Peki, ben susayım, siz söyleyin:
İnsanoğlundan var mı daha kurnaz?

İnsanoğlu iŖte n'aparsın?
Anne, baba tanımaz,
Yokluğu nedir, bilmez!
Beynindeki düşünceler, yaramaz.
Yürek sesine kulak asmaz!
İnsanoğlu hayattan hiç anlamaz, n'aparsın?

Gökhan Yaşar

Kalpten Gitmek

Bu kadar kolay de mi?
Bir kalpten çıkıp,
Başka bir kalpte yer edinmek!

Çok basit de mi?
Peki ya bir anda bıraktığın bu kalp,
Bir başkasına yer veremeyecek kadar
Senleşmişse içimde...
Ve sen param parça edip gitmişsen!

Bir düşünsene,
Ya girmek için
Kapısında beklediğin o kalp de,
Bir başkadından kalma,
Bir başkasından yaralıysa...

Nasıl demir atacaksın ,
Ardında yıkık bıraktığın,
Vardığın yerde yıkık bulacağın, limanlara...

Söyle şimdi,
Gitmek akıl işi mi?
Hele de bir kalpten, diğerine!

Sen, gitmesine gidersin de
Bu kalpten izini silebilir misin?

Gökhan Yaşar

Nasıl Beceremedim?

Hatalarımdan hiç ders çıkaramayıp,
Her yüzü gülene nasıl kanabildim?
Aynı yaralardan defalarca alıp,
Akıllanmayı nasıl beceremedim?

Güvensiz kokarken insanoğlu,
Ben nasıl güvenebildim?
Her birinden ayrı darbe alırken,
Akıllanmayı nasıl beceremedim?

Hatalarım parça parça önümdeyken,
Ben nasıl göremedim?
Her gece sessiz sessiz ağlarken,
Akıllanmayı nasıl beceremedim?

Gökhan Yaşar

Ne Fark Eder?

Şimdi ne fark eder gelmen?
Tekrar papatya bahçesine dönüştürebilecek misin
Cehennemden beter gönlümü?

Ne fark eder bir daha sevmen?
İlk güven olmadıkça
Ne fark eder bir daha söz versen?

Şimdi ne değiştirecek dönüşün?
Bir daha yeşerecek mi
Kopardığın güller?

Bir daha gelsen,
Bir daha sevsen,
Bir daha tutsan kolumdan,
Sürükler mi eskiye?

Gökhan Yaşar

Nereye Böyle?

Dur bakalım, nereye böyle?
Sana yazacak Őirlerim var daha,
Onları okumadan, gidilir mi, söyle!
Mısralar seni anlatacak kağıtlara,
Onlar dizilmeden, nereye böyle?

Onlarca kıtam var daha,
Her mısrası da sana.
Söyle bakalım,
Onları okumadan, nereye böyle?

Her zaman konum sensin benim.
Konu sen olunca da
Kelime haznem devrilir.
Söyle bakalım,
Onları toplamadan, nereye böyle?

Evet, biliyorum;
Gitmek çok kolay
Ama söyle bakalım:
Őirleri yarım bırakıp, nereye böyle?

Gökhan Yaşar

Pusulam Ol

Ben hatalı biriyim...
Hatalarımı sen düzelt isterim.

El elinde değil,
Ellerinde buldum aşkı...
Hatasız kul olmaz,
El etme senden aldığım sevdayı.

Makinisti ölmüş, raydan çıkmış
Tren misali, bir hayatım var benim.
Başkası değil,
Sen ol hayatıma yön verenim...

Bulur muyum kendimi
Kuzeyde, Güneyde?
Bulur muyum Batıda, doğuda?
Pusulam sen ol, bulurum gökyüzünde...

Gökhan Yaşar

Sana Sığındım

Seni seviyorum'a sığırdım,
Sana söylemek istediğim;
Acımı, sevgimi, mutluluğumu...
Her şeyimi.

Seni seviyorum'a sığırdım;
Senden duymak istediğim,
Her türlü aşk sözcüğünü...
Aşk adına her şeyi...

Seni seviyorum'a sığındım;
Sana duyurmak,
Senden duymak adına,
Kalbine sığındım.

Kalbimi kalbine sığırdım;
Sana söylemek istediklerimi,
Kulak ardı etme de
Gönülden işit, hisset diye...

Düşüncelerine sığınmak istedim;
Kenara atıp, unutma diye.
Ben sana sığındım;
Benden uzak kalma diye...

Gökhan Yaşar

Sazım

Her anımda, sen varsın yanımda,
Hep benimle güler, ağlarsın.
Her derdimi dinleyip, saklarsın da
Derman bulmaz, eşlik edersin sazım.

Beni bakışlarımdan tanırsın.
Gözlerimdeki hüznü okursun.
Canım yandığında sezersin de
Sesini yüreğimden çekersin sazım.

Sana dokununca derdimi anlar,
Tellerinin tınısını ayarlarsın.
Mızrap vurunca yakınırırsın da
Titrer, derdimi yakarsın sazım.

Ben söylerim, sen aklında tutarsın.
Ben sorarım, sen telinden dökersin.
Bildiğin her şeyi unut sazım!
Gizli sırlarımızı yut sazım!

Gökhan Yaşar

Sen Ol

Kuyum da olur,
Çıkış yolum da...
Gamzelerin olsun da
Mezarım olsa da olur.

Gülerken
Yahut bilmem ne haldeyken;
Gamzelerin olsun da
Gözyaşı çukurum olsa da olur.

Ben dikmişken gözlerimi
Gökyüzünün dibine;
Gözlerin olsun da
İstemem, yıldız olmasa da olur.

Sen gülerken kısılan
Gözlerin olsun da gördüğüm;
Varsın ömrüm kısalsın,
Gamzelerine doymaz gönlüm.

Kimse yokken
En derin yalnızlığımda;
Sen yanımda dur da
Uzak olsan da olur.

Yüzüme tanyeli çarparken;
Gülen yüzün olsun da
Varsın fotoğraf olsun...
Sen ol yeter.

Gökhan Yaşar

Sence

Nasıl olmalıydık sence?
Müzik seven ile kulaklığı mı,
Yoksa çay ile su mu?

Nasıl sevmeliydik sence?
Şiirler yazarak mı,
Yoksa iki kelime söyleyerek mi?

Nereden gelmeliydik sence?
Bir yolu yürüyerek mi,
Yoksa kalpten kalbe ilişerek mi?

Nasıl olmalıydık sence?
Sevince ayrılarak mı,
Yoksa ayrılınca severek mi?

Nasıl gitmeliydik sence?
Av olmamak için kaçan ceylan mı,
Yoksa avlanmak için kovalayan aslan mı?
Hangisinin söylesene! Yoksa ceylan mı?

Gökhan Yaşar

Seni Bırakmayız

Binlerce öğrencinizden altısıyız sadece.
Bize sadece öğretmen değil;
Arkadaş, abla ve hatta anne oldun.

Bilgiyi işledin gönlümüze;
Arkadaş sohbetiyle,
Abla sevgisiyle
Ve anne şefkatiyle.

Erken değildi karşılaşmamız
Ama erkenden de seni bırakmayız.

Gökhan Yaşar

Sensiz Bekleyişler

Seni beklediğim günlerin hepsi heba,
Artık gelsen de olmaz yarama deva.
Peki ya şimdi ne demeli sana?
Gözyaşı mı dökmeli hiç olmayışına,
Yoksa sevinmeli mi belki bir gün gelişine?

Sevgi bolluğunun içinde sevgisizliğinle kaldım.
Ben, sensizliğin acısını saç tellerime kadar yaşadım.
Duyduğum her ses senin;
Baktığım her tarafta senin silüetin...

Neyse...
Aıştım artık yokluğuna,
sensiz seni sevmelere,
Ve ben aıştım artık, hiç olmayışına.

Gökhan Yaşar

Sensizliğin Baharı

Tam bir mevsim oldu seni bekleyeli,
Sen geleceksin diye beklerken;
Sensizliğin baharı geldi.

Sen geleceksin diyerek;
Sensiz üç ay geçirdim,
Sen hâlâ sınırlarıma geçmedin.

Sen geleceksin derken;
Sensizliğin Seline kapıldım.
Sana varır umuduyla
Kendimi serbest bıraktım.

Biliyor musun?
Ben hâlâ sen geleceksin diyorum
Ve ben biliyorum;
Sen mutlak geleceksin.

Gökhan Yaşar

Sevmek Cesaret İşidir

Sevdin mi, içten seveceksin.
En içten, yürekten,
Tırnak ucundan tut saç teline kadar.
Tüm vücudunla seveceksin.

Kırılıp her parçan dağılsa bile seveceksin.
Çünkü aslı budur sevginin

Çünkü sevmek acı barındırır kökünde
Çünkü sevmek biraz cesaret işidir.

Sevmek; Sonucu ne olursa olsun vazgeçmemektir, vazgeçmemektir.
her acıya katlanabilmektir.
Ölümü bile göze alabilmektir.
Çünkü sevmek biraz da cesaret işidir.

Sevmek; vazgeçmeyi bilmemektir,
Bütün kalbini varını yokunu ortaya koymaktır,
Sevmek; her şeyi göze alabilmektir.
Sevmek; geri adım atmamaktır.
Yani sevmek; cesaret işidir.

Gökhan Yaşar

Sonsuz Yolculuk

Yelken açtım, gidiyorum!
Bilmem ki, ne yöne doğru?
Gidiyorum işte,
Bilmem ki, ne vakit gelir bana
Bu yolun sonu...
Gel, diyemem ki
Çapayı çeken benim, kıyıda
Bu son sefer, işte gidiyorum!

Gidiyorum, yüreğim elimde!
Gidiyorum, içine rüzgâr almayacağını bildiğim,
Paramparça yelkenlerimle,
Aklım desen, firarda!
Biliyorum, ağır gelecek bana bu yolculuk!
Bilmiyorsun ki, taşıdığım yükümde bir tek sen
Ve inan bana, çok ağırsın bu kez sen!

Olur mu?
Rahatım, keyfim, bir sen'im!
Dahası olur mu?
Kalbimin, sevgimin, nefesimin!
Dahası olur mu?
Her çıkmaz yolun sonunda,
Keyfe keder bulacaksam benliğimi!

Sanki bir düşün gördüm!
Sanki herkes var da,
Bir ben kalmamışım bende,
Sanki bir ben yokmuşum, şu âlemde!
Sanki ben o yoksul dilenciymişim,
Her kapıdan, her yoldan geri çevrilen!
Sanki şu üstümü başımı kimin paraladığını,
Eski püskü bir eşya gibi bir kenara atıldığımı,
Sanki biliyormuş herkes, terk edilmişliğimi!

Ah bir bulabilsem uyanmadan, bu rüyada seni
Ah bir sarılabilsen son kez,
Sarsam tüm benliğimle, bedenini...
Senden ruhunu teslim etsen kalbime,
Kilitleyiversem seni oraya, kalbime
Nerede olduğunu bilsem!

Biliyorum, bu da bir rüya!
Çekilmez yollara sürülmeden,
Kâbusa dönmeden uyansam!

Ne olurdu sanki şu an nerde olduğunu bilip,
Rüyalarımınla birlikte hep sana kanatlansaydım!

Gökhan Yaşar

Sorun Beni!

Sorun Beni!
Sorun!
Ŗu duygularımı boynu bükük kaleme,
Anlatsın anlatabilirse;
Hissedip de yazamadıklarımı,
Yazıp da detaya giremediklerimi,
Hatta yazıp, yırtıp attığım kağıtlara, sorun
Neden yırttıp attığımı,
Ardından biçare döktüğüm göz yaşlarımı, sorun...

Hadi sorun;
Sorun onları dert ortağı sazıma.
Onun tellerinin tınısında hissettiklerimi,
Onunla çağlayıp, neden ağladığımı, sorun...
Benim yapamadığımı yapsınlar
Gelsinler huzura anlatsınlar,
Döksünler bir bir içimi
Neden, niçin kırılıp dağıldığımı...

Ve durmayın sorun, sorun beni; sazıma,
Ruhumu bilen kalemime, kağıtlara dökemediğim çığlık çığlık avazıma...
Sorun, sorun, sunun...

Gökhan Yaşar

Tek Bedende 80 Milyon

Bu vatan:
Telefonlarla değil, süngülerle alındı!
Bu vatan:
Sosyal medyada değil, savaş meydanında kazanıldı!

Vatanıma gz dikersen:
Havası: silah; taşı: mermi olur!
Vatanıma dokunmaya yeltenirsen:
Toprağı: kılınç; halkı: cellat olur!

Bu topraklar:
Hainlerle değil, kahramanlarla alındı!
Bu topraklar:
Korkaklarla değil, Mustafa Kemal'in Askerleriyle kazanıldı!

Toprağıma ayak basacak olursan:
Seksen milyon tek bedende birlik olur!
Toprağımda savaşmayı düşünüyorsan:
Türk Milletinin cesaretinde yok olur!

Bu bayrak;
şekillerle değil, hilal ve yıldızla oluştu!
Bu bayrak;
Boyalarla değil, şehitlerin kanıyla buluştu!

Bayrağıma laf edecek olursan:
Dilin, bedeninin üzerinde kaybolur!
Bayrağımı indirmeye alışırsan:
Başın, bayrak direğinde bulunur!

Gökhan Yaşar

Tut

El ver gönül bağıma,
Tut en ince yerinden,
Kopmadan at düğümünü
Bir daha sevmeden.

Cevap ver;
Unutulmaya bırakılmadan,
Umudu tükenmeden,
Elden düşmeden.

Hadi sende bırak;
Meraklını bekletmeden,
Soru sormaya bırakmadan,
Git, arkana bakmadan.

Gökhan Yaşar

Unutma Çanakkale!

Çanakkale!
Her adımında şehidim,
Her karende vatanım uğruna dökülmüş kan varken
Toprağına basmaya utandığımı unutma!

Senin toprağında verilmiş canı,
Senin toprağında kazanılmış vatanımı,
Senin toprağında oluşmuş bayrağımı
Unutma Çanakkale!

Şehidimin kanına inen hilal ile yıldızı,
Kalemimi bırakıp koşan on altı on yediliyi,
Can veren Mehmedimi
Unutma Çanakkale!

Unutma şehidimi!
Unutma şehidimin kanını, unutma Çanakkale!

Unutma ki; yanmasın şehidimin canı,
Sızlamasın kemiği.
Unutma ki; dalgalansın bayrağım,
Dalgalansın ki; arş'a değsin başım.

Gökhan Yaşar

Unutmak

Unutmayı nasıl başarabilirim?
Her gün yanımda olan,
Her daim sesini duyduğum birini
Nasıl unutturum?

Sesini, gözlerini, gülüşünü,
Yanımda duruşunu
Unutur muyum her bakışını?

Her gün bir parçasını unutturum...
Ya da her unutmaya çalıştığımda
Her detayı hatırlayışımı uyuturum.

Yahu ne müşkül bir işmiş seni unutmak.
Her an seni yaşatırken
Sesini unutmak...

Gökhan Yaşar

Üfle Mumları

Önce gözlerini kapat,
Dilek tut en güzelinden.
Sonra üfle mumları,
Kutla on yıllık kardeşliğimizi
Ve kutla yeni yaşını

Bunca yıl boyunca karşına çıkan tüm engellere karşı,
Göğüs gererek ayakta kaldığın için:
Kendini de kutlamayı unutma!

Mutluluk takip etsin günbegün.
Kutla yeni yaşını
Ve kendini mutluluğa bırak
Çıkar hayatın tadını.

Gökhan Yaşar

Vatan Bir, Biz Biriz!

Bırak Şimdi Kuzey - Güney,
Doğu - Batı adlandırmasını!
Kuzey de bizim, Güney de...
Unutma! Vatan bir, biz biriz!

Bırak Şimdi harfleri, kelimeleri,
Dil ayrıŐtırmasını!
O dil de ayakta bu toprakta...
Unutma! Vatan bir, biz biriz!

Adını bilmediğimiz, unutulmaya yüz tutmuş,
Nice yerler var bu ülkede!
Gel gidelim, bırak yerinde saymayı!
Unutma! Orası da vatan toprağı!
Ve unutma! Vatan bir, biz biriz!

Gökhan Yaşar

Vazgeçememek

Her şeyden geçtim de senden geçemedim.
Baktım: kafanı çevirdin,
Sevdim: dalga geçildim,
Tuttum: uçuruma itildim.

Her şeyi atlattım da seni atlatamadım.
Kızdın: sustum, beynime kazıdım,
Canımı yaktın: sustum, yaraları sardım,
Gittin, yine sustum, gönlümde sakladım.

Duamla gelip beddua buldum.
Doğrularımınla gelip hatanla çevrildim.
Ama olsun, hatta ne olursa olsun
Ben seni daim hedefim olarak seçtim.

Gökhan Yaşar

Yaşamak

Doyasıya yaşayacaksın hayatı,
Mesela;
Sadece para için değil,
Eğlence için de çalışabileceksin.
Güzel sevebileceksen alacaksın hayatına birini,
Adı aşk olsun diye değil.
Hem çok ciddiye alacaksın yaşamı,
Hem de kulak ardı edeceksin.
Yeri ve zamanı önemli,
Onu sen belirleyeceksin.

Güzel yaşayacaksın hayatı,
Bir sürü anın olacak mesela;
Ailen ve dostlarınla...
Tüm anıların onlarla olacak,
Tüm yaşantın ise dünyayla.
Hem çok seveceksin anılarını,
Hem de unutabileceksin bazılarını.
Bir daha hatırlamamak da cabası...
Onu sen üstleneceksin,
Düşünmeyeceksin hatırlamayı.

Aşk ile yaşayacaksın mesela;
Birini hayatına alacaksın eğer
Üstleneceksin aşk kelimesinin anlamını...
Adıyla yaşamayacaksın.
O, hem ailen olacak
hem de sevgilin.
Doğru seçim yapmalısın!
Bunu da yüreğine bırakmalısın.

Yaşaman gerekecek bazı şeyler için.
Hayallerinle yaşayacaksın mesela
Ya da hayallerini gerçekleştirip,
Güzel anılara dönüştürebilmek için.
Tek bir an için değil;
Tüm hayatın anılardan ibaret olacak,
Güzel yaşadım diyebilmen için.

Güzel anlatabileceksin anılarını,
Kötü de olsa, güzel de olsa;
Anlatımınla güzelleştirebileceksin.
Kanıtların olacak mesela;
Her anını fotoğraflayacaksın,
Hem soyut, hem somut olarak.
Güzelleştireceksin beynini kullanarak.

Çok zor değil,
Sadece isteyeceksin.
Çok zorluğa göğüs gerecek,
İsteklerini yerine getireceksin.
Hayatını dünyaya değil,

Dünyayı hayatına uyduracaksın.

Ölmek pahasına yaşamayı göze alacaksın.
Hem hayatını, hem dostlarını, hem aileni, hem aşkını...
Doyasıya yaşayacaksın.

Yaşamayı bileceksin,
Hem dostlarını, hem aileni, hem sevgilini...
İlgisiz bırakmayacaksın hiçbirini.
Güzel yaşayacaksın.
Yaşayacaksın ki;
Sonunda keşkelerle, pişmanlıklarla değil,
Mutlulukla gözünü kapatabileceksin.

Ya çok güzel yaşayacaksın hayatı,
Dolu dolu güzel anılarla
Ya da koparacaksın bağlantını dünyayla...

Gökhan Yaşar

Yokluğunun Varlığı

Gelmeyeceğini bilerek, yollarını gözlemek;
Başkasına "seni seviyorum." dediğini bilmek,
Canımı alsa da benden;
Yokluğunun içinde varlığın gibi gülmekten,
Her gün dört duvarda seni izlemekten,
Vazgeçmem, ölmeden!

Yüreğimi ayaklar altında çiğneyerek,
Canımı hiçe sayarak,
Alışılması en zor şeye alıştırdın!
Gönlümü, yokluğunla yatıştırdın.

Gökhan Yaşar